

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

„NU VĂ ÎNȘELAȚI, DUMNEZEU NU SE LASĂ BATJOCORIT.”

O ÎNMORMÂNTARE CUM ȘI-A DORIT UN NELEGIUIT

E.H. din Berna scria unei reviste creștine : „Până nu de mult locuia în orașul N. un om foarte nelegiuit, care renega pe Dumnezeu, cerul, iadul și totul.

Acela s-a blestemat odată și a spus că nu este nevoie să se tragă clopotele la înmormântarea lui, așa cum era obiceiul locului, ci atunci să fie numai tunete, fulgere și să bată grindina” ...

Atunci când a fost înmormântarea omului respectiv : „Numai câteva minute înainte de ora trei, când clopotele trebuiau să bată, semn că mortul este dus la groapă, trăsnetul a lovit turnul bisericii și s-a terminat cu bătutul clopotelor.

Și oamenii au fost nevoiți să aștepte până a trecut partea cea mai cumplită a furtunii, înainte să se poată porni spre cimitir.”

„FERICE DE OMUL CARE NU SE AȘEAZĂ PE SCAUNUL CELOR BATJOCORITORI”

Un preot credincios din Wuerttemberg și-a

părăsit sfera de influență după 20 de ani de muncă, pentru a pleca în altă comunitate.

Dar trăise în acea localitate un batjocoritor, care îi făcuse viața amară.

În cârciumă el vorbea cel mai mult și se năpustea cu disprețul lui asupra a tot ceea ce era sfânt pentru un creștin.

De aceea preotul l-a avertizat în mai multe rânduri, dar n-a rezolvat nimic ; acela se comporta din ce în ce mai urât.

Acum se apropia ziua despărțirii. „Femeie”, a zis acel erou de cârciumă, într-o seara când s-a întors cherchelit din cercul tovarășilor lui, „peste opt zile preotul nostru va ține predica de despărțire și nu-mi ajung batistele, așa că să-mi pregătești un cearceaf, pe care vreau să-l umplu cu lacrimi în acea zi.” –

Dar n-a fost să fie așa. Miercuri, înainte de predica de adio, pierde-vară a venit acasă cam indispus, iar joi seara era deja un cadavru.

Cearceaful pe care îl comandase i-a fost de folos : trupul lui neînsuflețit a fost învelit în el.

A fost înmormântat în aceeași duminică în care preotul și-a ținut predica de adio. [Continuarea în numărul viitor I Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? I O culegere de povestiri din viață I Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt I Editura : Frații Doenges din Dillenburg I Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘITA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

ANUL XI, NR. 521 / 2 NOIEMBRIE 2025 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”
[IOAN 3 : 16]

- Editorial
- O înmormântare cum și-a dorit
- Proverbe persane. Dreptate (I)
- Mică enciclopedie onomastică
- Dictionar de cuvinte, expresii
- Cum pot fi mântuit ?
- David Livingstone

Best Wallpaper.com

Editorial. La bazinul de înot al armatei din Köln (I)

„Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară”. (Ioan 6 : 37)

Toți trei împreună nu mai aveau decât 15 pfenigi și anume, cei trei pionieri din compania a doua al celui de-al șaptelea batalion de pionieri din Köln, care în 9 aprilie 1854 a pornit mărșăluind de la cazarmă, pentru a lua în primire paza centrului de înot, de pe malul drept al Rinului, mai sus de Deutz.

Pe drum au căzut de acord să cumpere cartofi de acești 15 pfenigi și mărșăluind mai sus de podul de pontoane, au văzut stând un bărbat care încercase cartofi. Când seara pe la ora opt a trecut pe lângă bazinul de înot un bărbat cu barca, pionierii l-au strigat ; el l-a luat pe unul dintre ei cu el și l-a dus în aval, la șlepul cu cartofi.

Cincisprezece pfenigi nu este mult, dar bietul soldat care voia să cumpere pentru trei burți goale, a găsit o inimă miloasă și a făcut o afacere bună.

Omul cu barca plecase mai departe și potrivit înțelegerii, a venit un al doilea bărbat de la pază, cu un ponton, pentru a duce înapoi la bazinul de înot pe cumpărător și cartofii.

Abia a ajuns pontonul de-a lungul șlepului cu cartofi și cumpărătorul a și sărit în el cu cartofii, iar noul venit a spus liniștit în dialectul Köln-ului : „Nun draeuen ick off !” (Acum apăs, ca să-l desprind) .

Dar în timp ce desprindea pontonul de șlep, și-a pierdut echilibrul și a căzut între ponton și șlep, în Rin. El era cunoscut ca un bun înotător și astfel camaradul lui s-a gândit în prima clipă: iese el iar, imediat.

Dar imediat după aceea l-a chemat pe barcagiu în ajutor și a sărit el însuși, fără să stea pe gânduri, după camaradul scufundat.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Barcagiul și-a dat imediat seama de primejdie, căci într-o asemenea situație forța torentului împinge sub șlep chiar și un înotător bun, înainte să poată ajunge la suprafață. Așa a fost și în acest caz.

Barcagiul a sărit cu o cange în ponton, a băgat cangea sub șlep și a mișcat-o încoace și încolo și după scurt timp l-a scos de acolo pe cel accidentat.

Așa că a ridicat trupul fără viață în ponton, cu ajutorul camaradului care sărise după el. După aceea a pornit trista întoarcere la bazinul de înot.

Acolo a venit, atenționat de niște oameni care stăteau pe mal, un medic, care a încercat totul ca să-l readucă la viață pe cel înecat. – Totul a fost zadarnic ; era mort !

Timpul lui de slujire pe pământ expirase ; el a plecat din timp - în veșnicie ; trupul care zăcea așa de liniștit în hainele ude, pe scândurile bazinului de înot, era numai haina dezbrăcată, scoasă din uz a unui om, care a trecut el însuși dincolo, într-o altă țară ...

[Continuarea în numărul viitor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I V I Georg von Viebahn, BERLIN I 1900 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE DREPTATE (I)

- **Nu tinde spre șerpire ; lumea pe ce-i drept s-a întemeiat.** **ABUSHOKUR BALKHI,** *Primii poeți*, 126
- Dacă năzuiești spre nemurire, încearcă să fii drept.
- Amintește-ți oricând de dreptate ; fă dreptate cât îți stă în puteri. **DAGHIGHI,** *Primii poeți*, 171
- Tot ceea ce e otravă pentru trupul tău n-o socoti băutură desfătătoare pentru trupul altora. Nu dai (altora) dreptatea, n-o cere de

la alții ; nu fi cumpărător de miere și vânzător de otravă. **MA'NAVI, Contemporanii,** 161

- Nimeni nu caută dreptatea în strâmbătate.
- Dacă pui oamenii la adăpost cu dreptatea, tu însuși dormi liniștit și fericit de această dreptate. **FERDOUSI**

[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIE ONOMASTICĂ

Sidonia

- Prenume feminin modern împrumutat pe cale cultă din onomastica apuseană, **Sidónia** este interpretat în mod diferit de către specialiști.

O primă ipoteză vede în acest nume o creație a onomasticii creștine pe baza subst. gr. *sidón* „pânză, cearșaf”, în amintirea pânzei cu care a fost înfășurat Isus pentru înmormântare” ...

O a doua ipoteză presupune faptul că „**Sidónius** este la origine un supranume care indica proveniența locală a purtătorului, „din Sidon” (veche cetate feniciană, cunoscută încă din milen. 2 î.e.n.)” ... / [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, Bucureștie, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **On ne prête qu'aus riches** (Fr. „Nu se împrumută decât celor avuți” - zicală franceză, care are două sensuri : primul sens – propriu – care rezultă și din traducerea românească, și un sens figurat, care recunoaște faptul că unor oameni deosebit de înzestrați din punct de vedere intelectual le sunt atribuite calități, fapte sau expresii ieșite din comun.

De exemplu, când sunt multe cuvinte de duh puse în seama unor oameni celebri ca Mark Twain, Bernard Shaw ... pentru că „*on ne prête qu'aus riches !*” [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 13 DAVID LIVINGSTONE

Societatea Misionară a făcut toate aranjamentele, ca David Livingstone să poată pleca în Africa.

El și-a primit licența de medic în noiembrie 1840 și n-a avut timp să petreacă în familie decât o noapte.

În dimineața de 17 noiembrie, la ora 5, s-a pregătit de plecare.

David a luat Biblia, a citit Psalmul 121 și 135, apoi s-au rugat.

Tatăl său l-a condus până la Glasgow, unde David urma să facă ultimele pregătiri cu societatea și să se imbarce pe vapor.

La Glasgow, pe data de 20 noiembrie, a fost ordinar ca misionar, iar pe 8 decembrie 1840, a plecat cu vaporul spre Africa.

Pe acea vreme, călătoria pe apă dura luni de zile. Pe vapor, căpitanul a avut un deosebit respect față de el și mereu îl invita în cabina sa.

Datorită felului său de a fi gata să învețe ceva de la oricine și datorită spiritului său de cercetare, acolo în cabină a făcut cunoștința cu o seamă de aparate speciale și căpitanul îi fu profesor nu numai în mărirea acelor aparate, ci și în ce privește observarea cerului și orientarea în timpul nopții, cunoștințe care i-au fost mult folosite în călătoriile sale de mai târziu prin junglele Africii.

Când a debarcat la Algoa Bay în Africa de sud, Livingstone s-a îndreptat spre Kuruman, în țara Beciuana, unde a sosit în iulie 1841.

Aici urma să țină locul lui Moffat până la reîntoarcerea lui.

Odată cu debarcarea, începu să se izbească de greutatea peste greutatea.

Întâi, el nu putea conversa cu băștinașii ce trăiau în triburi și limba unui trib se deosebea de a celui alt.

Și nu era ușor să umbli printre oamenii pe care nu-i înțelegeai.

În Beciuana, trăiau urmași ai imigranților olandezi numiți „buri”, oameni ce căutau să se impună prin forță.

Acolo, nu exista nici un fel de lege. Burii erau stăpâni de sclavi și fiecare își avea voința sa ca lege.

Pe negri îi considerau ca vite pentru lucru, oameni neevoluați.

În mod implicit, David Livingstone, datorită faptului că el îi considera pe negri oameni egali, având un suflet pentru care a murit Cristos Domnul și cărora a venit să le vestească Evanghelia, urma să aibă confruntări cu burii.

Pe de altă parte, cei din tribul Beciuana erau oameni violenți, foarte feroși.

Ei erau cu totul diferiți de negrii ce serveau ca sclavi pe moșiile olandezilor, căci aceștia erau mult mai pașnici ...

[Continuarea va fi în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**